

Dosarul nr.3ra-886/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (judecătorul: A. Cucerescu)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecătorii: Iu. Cimpoi, A. Danilov, I. Secrieru)

DECIZIE

27 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Sveatoslav Moldovan
Iurie Bejenaru
Victor Burduh
Nicolae Craiu

examinând recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „RENECO-EL”,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „RENECO-EL” împotriva Serviciului Fiscal de Stat mun. Chișinău (succesor a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău) cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 19 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost respins apelul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „RENECO-EL” și a fost menținută hotărârea din 15 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 7 aprilie 2018 Societatea cu Răspundere Limitată „RENECO-EL” (în continuare (SRL „RENECO-EL”)) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat mun. Chișinău (în continuare SFS mun. Chișinău) cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 16 decembrie 2017 SRL „RENECO-EL” a primit, prin intermediul oficiului poștal, decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 128/3/12 din 26 ianuarie 2017 asupra cazului de încălcare a legislației comisă, prin care, conform art. 253 al. 1 din Titlu V CF, pentru o presupusă încălcare de neasigurare a accesului în spațiile comerciale, societății a fost aplicată amenda în mărime de 5 000,00 de lei.

A comunicat că din decizia menționată rezultă că la 15 decembrie 2016, în cadrul unui control fiscal efectuat prin metoda verificării faptice în sala de jocuri de noroc a contribuabilul nu a asigurat persoanelor cu funcții de răspundere ale organelor cu atribuții de administrare fiscală de la IFS Cantemir, accesul liber la subdiviziunea sălii de jocuri de noroc pentru efectuarea controlului fiscal, amplasat pe adresa or.

Cantemir str. Ștefan Vodă nr. 15/2. Astfel, inspectorii IFS Cantemir, au întocmit actul de control nr. 1-757827 din 15 decembrie 2016, fiind invocat încălcarea art. 8 alin. 2) Cod fiscal.

A susținut că, a depus cerere prealabilă către IFS mun. Chișinău la 20 februarie 2017 prin care a solicitat, anularea deciziei IFS mun. Chișinău nr. 128/3/12 din 26 ianuarie 2017, cu prezentarea pentru cunoștință a actului de control nr. 1-757827 din 15 decembrie 2016.

Prin decizia IFS mun. Chișinău nr. 36 din 16 martie 2017 i-a fost comunicat că, actul de control 1-757827 din 15 decembrie 2016 nu a fost semnat de către conducătorul întreprinderii, fiind expediat prin intermediul oficiului poștal nu a fost primit de entitate deoarece, destinatarul nu a fost găsit.

Reclamanta SRL „RENECO-EL” a semnalat, că după retragerea licențelor de la operatori care desfășurau activitate în domeniul jocurilor de noroc de Camera de Licențiere, la 22 octombrie 2016 de către organele de poliție, au fost sigilate toate intrările în aceste încăperi pe un termen de 2 luni ce a fost confirmată prin Hotărârea din 7 noiembrie 2016 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău, care a fost contestată cu apel.

Ulterior, sala cu aparate de jocuri de noroc de pe adresa or. Cantemir str. Ștefan Vodă nr. 15/2, a fost desigilată de inspectorii IFS mun. Chișinău la 16 ianuarie 2017, în prezența sa, au fost scoase și încărcate toate aparatele de joc din sală fiind eliberată și transmisă proprietarului, iar aparatele de joc transportate în depozit la Chișinău pe str. Ion Neculce 27, fapt confirmat prin factura de expediție ser. EH nr. 422477 din 16 ianuarie 2017.

La fel, a reținut că la efectuarea presupusului control din 15 decembrie 2016, conducerea societății nu a fost citată prin citație sau înștiințată conform art. 226 Titlu V CF, pentru a se deplasa pe adresa or. Cantemir str. Ștefan Vodă nr. 15/2.

A mai remarcat că din deciziile contestate nu rezultă, că la efectuarea controlului, inspectorii dispuneau de actele permise pentru efectuarea controlului conform actului de control 1-757827 din 15 decembrie 2016, prevăzute de art. 21 alin. 2 din Titlu V Cod fiscal și art. 21 a Legii privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător din 8 iunie 2012.

Reclamanta SRL „RENECO-EL” a solicitat anularea deciziei IFS mun. Chișinău nr. 128/3/12 din 26 ianuarie 2017; deciziei IFS mun. Chișinău nr. 36 din 16 martie 2017; constatarea nulității rezultatelor controlului fiscal conform actului de control nr.1-738984 din 14 decembrie 2016; obligarea SFS, să prezinte copiile autentificate în modul stabilit de lege a actului de control 1-757827 din 15 decembrie 2016.

Prin hotărârea din 15 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de SRL „RENECO-EL” împotriva SFS mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ a fost respinsă integral, ca fiind neîntemeiată.

La 26 decembrie 2017 SRL „RENECO-EL” a depus apel împotriva hotărârii instanței de fond solicitând, admiterea acestuia, repunerea apelului în termenul legal, casarea hotărârii contestate, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă.

Prin încheierea din 17 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost repus în termen apelul declarat de SRL „RENECO-EL” și cauza civilă a fost remisă

Judecătoria Chișinău, sediul Centru pentru redactarea hotărârii integrale din 15 septembrie 2017.

Prin decizia din 19 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de SRL „RENECO-EL” și a fost menținută hotărârea din 15 septembrie 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru.

La 22 mai 2019, SRL „RENECO-EL” a depus recurs prin care a solicitat casarea deciziei din 19 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 15 septembrie 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru cu remiterea cauzei la o nouă rejudecare în instanța de apel.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu hotărârile instanțelor de judecată, considerându-le neîntemeiate și ilegale prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material, nefiind aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

Sub acest aspect, recurenta SRL „RENECO-EL” a remarcat că instanța de fond a examinat dosarul în lipsa martorului Ivan Balan care nu a fost citat, și a respins acțiunea societății împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind contestarea actului administrativ.

A menționat că, instanța de apel nemotivat a refuzat în audierea martorului dat, fapt ce contravine p.9 și 10 din încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2018.

Totodată, a remarcat că SRL „RENECO-EL” nu a fost citată prin citație la examinarea actului de control nr.1-738984 din 14 decembrie 2016 și emiterea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău 127/3/12 din 26 ianuarie 2017, fiind încălcată procedura de citare și publicare în Monitorul oficial. Or, citația din Monitorul Oficial se referă la alte acte din 20 ianuarie 2017.

În acest context, recurenta a considerat că instanțele de judecată au încălcat dreptul societății la un proces echitabil, ne având parte de un proces contradictoriu, contrar principiului contradictorialității și contrar art. 6 CEDO.

La 11 iunie 2019 în adresa intimă SFS mun. Chișinău a fost expediată copia recursului depus de SRL „RENECO-EL” cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. (f.d.161)

La 5 iulie 2019, SFS mun. Chișinău a depus referință solicitând respingerea recursului depus de SRL „RENECO-EL” ca fiind inadmisibil. (f.d.163-165)

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră oportun de a reține că la 1 aprilie 2019 a intrat în vigoare Codul administrativ al Republicii Moldova, aprobat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, fapt ce rezultă din articolul 257 alin. (1) al acesteia.

Astfel, procedura de contencios administrativ dedusă judecății în prezenta speță urmează a fi judecată prin prisma dispozițiilor Codului administrativ al Republicii Moldova, aprobat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, iar în partea materială urmează a fi aplicate prevederile legale în vigoare la momentul emiterii actului administrativ, și anume, a Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (abrogată la 1 aprilie 2019).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că decizia contestată a fost pronunțată la 19 martie 2019, adică până

la data intrării în vigoare a Codului administrativ. Respectiv, termenul de declarare al recursului urmează fi calculat conform dispozițiilor instituite de Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

După cum denotă din actele cauzei, copia deciziei integrale a instanței de apel din 19 martie 2019 (f.d. 137-147), a fost expediată participanților la proces prin intermediul oficiului poștal la 15 aprilie 2019, fapt confirmat prin copia scrisorii de însoțire a Curții de Apel Chișinău nr.4304 (f.d. 149), dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la dosar lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că, recurenta SRL „RENECO-EL” s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul la 22 mai 2019, în termen. (f.d.151-156)

La 17 iulie 2019, recursul depus de SRL „RENECO-EL” împotriva deciziei din 19 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost numit pentru examinare în complet de 5 judecători.

Conform art. 194 alin. (2) din Cod administrativ în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

În conformitate cu prevederile articolului 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art. 169-171.

În conformitate cu articolul 258 alin. (3) din Cod administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod.

Astfel, procedura de contencios administrativ dedusă judecății în prezenta speță urmează a fi judecată prin prisma dispozițiilor Codului administrativ al Republicii Moldova, aprobat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, iar în partea materială urmează a fi aplicate prevederile legale în vigoare la momentul emiterii actului administrativ, și anume, a Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (abrogată la 1 aprilie 2019).

În conformitate cu art. 247 din Cod administrativ, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. a) din Cod administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Din materialele dosarului rezultă că, în baza deciziei IFS mun. Chișinău de inițiere a controlului fiscal nr.2025 din 15 decembrie 2016 (f.d. 55), IFS Cantemir a efectuat un control fiscal prin metoda verificării faptice, asupra faptului existenței aparatelor de joc și asigurarea păstrării integrității sigiliului legal la subdiviziunea nr.0056 a SRL „RENECO-EL” amplasata pe adresa: or. Cantemir, str. Ștefan Voda, nr. 15/2.

Ca urmare, prin deciziei nr. 128/3/12 din 26 ianuarie 2017 IFS mun. Chișinău asupra cazului de încălcare a legislației de SRL „RENECO-EL”, conform art. 253 al. 1 Cod fiscal, pentru o presupusă încălcare de neasigurare a accesului în spațiile comerciale, a aplicat societății amenda în mărime de 5 000,00 de lei.(f.d. 10)

Ulterior, ne fiind de acord cu decizia enunțată, la 20 februarie 2017 SRL „RENECO-EL” a depus către IFS mun. Chișinău cerere prealabila prin care a solicitat, prezentarea pentru cunostinta a actului de control nr. 1-757827 din 15 decembrie 2016 și anularea deciziei nr. 128/3/12 din 26 ianuarie 2017.(f.d. 11)

Potrivit deciziei IFS mun. Chișinău nr. 36 din 16 martie 2017, contestația a fost respinsa, ca fiind neîntemeiată.(f.d. 13)

În speță, SRL „RENECO-EL” a depus cererea de chemare în judecată împotriva IFS mun. Chișinău (SFS mun. Chișinău) solicitând, anularea deciziei IFS mun. Chișinău nr. 128/3/12 din 26 ianuarie 2017; deciziei IFS mun. Chișinău nr. 36 din 16 martie 2017; constatarea nulității rezultatelor controlului fiscal conform actului de control nr.1-738984 din 14 decembrie 2016; obligarea SFS, să prezinte copiile autentificate în modul stabilit de lege a actului de control 1-757827 din 15 decembrie 2016. (f.d. 4-7)

Fiind investită cu examinarea cauzei și având ca obiect legalitatea deciziei IFS mun. Chișinău nr. 128/3/12 din 26 ianuarie 2017; deciziei IFS mun. Chișinău nr. 36 din 16 martie 2017; anularea actului de control nr.1-738984 din 14 decembrie 2016, prima instanță a ajuns la concluzia respingerii acțiunii, ca fiind neîntemeiată. (f.d. 103, 105-111)

Prin decizia din 19 martie 2019 Curtea de Apel Chișinău, a respins apelul depus de SRL „RENECO-EL”, menținând hotărârea primei instanțe.

În raport cu materialele cauzei, instanța de apel a reținut că concluzia primei instanțe, expusă în hotărâre, este în corespundere cu circumstanțele cauzei și normele de drept material au fost aplicate corect.

La fel, instanța de apel a remarcat că, actele de control ale IFS Cantemir (în prezent SFS) nr. 1-747997 din 25 octombrie 2016 și 1-757802 din 3 noiembrie 2016, au fost întocmite până la efectuarea controlului conform actului de control nr. 1-757827 din 15 decembrie 2016. Deci, actul de control fiscal nr. 1-738984 este act preparatoriu, care nu produce efecte juridice de sine stătător.

Pe cale de consecință, instanța de apel a constatat că pentru SRL „RENECO-EL” a apărut obligația fiscală. (f.d. 136, 137-147)

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că prezentul litigiu este guvernat de prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (în vigoare până la 1 aprilie 2019).

Astfel, în conformitate cu art. 1 alin. (2) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (în vigoare până la 1 aprilie 2019) statuează că orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către

o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Conform art. 16 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (în vigoare până la 1 aprilie 2019), persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte, a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

Conform art. 26 alin. (1) lit. a) al Legii contenciosului administrativ, actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care: a) este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, iar conform prevederilor art. 25 alin. (1) lit. a) al Legii contenciosului administrativ, judecând acțiunea, instanța de contencios administrativ adoptă una din următoarele hotărâri respinge acțiunea ca fiind nefondată sau depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că concluziile instanței de apel, expuse în decizie sunt întemeiate, argumentate și legale și nu constituie temei de casare a acesteia.

În susținerea poziției enunțate, instanța de recurs menționează că, conform art. 3 alin.(1) (2) și (3) Cod fiscal, legislația fiscală se compune din prezentul cod și din alte acte normative adoptate în conformitate cu acesta. Actele normative adoptate de către Guvern, Ministerul Finanțelor, Serviciul Fiscal de Stat și Serviciul Vamal de pe lângă Ministerul Finanțelor, de alte autorități de specialitate ale administrației publice centrale, precum și de către autoritățile administrației publice locale, în temeiul și pentru executarea prezentului cod, nu trebuie să contravină prevederilor lui sau să depășească limitele acestuia. În cazul apariției unor discrepante între actele normative indicate la alin.(2) și prevederile prezentului cod, se aplică prevederile codului.

Conform art. 214 alin. (1), (3) Cod fiscal, controlul fiscal are drept scop verificarea modului în care contribuabilul respectă legislația fiscală într-o anumită perioadă sau în câteva perioade fiscale. Procedura controlului fiscal constă într-un ansamblu de metode și operațiuni de organizare și desfășurare a controlului, precum și de valorificare a rezultatelor lui. Controlul fiscal la fața locului și/sau la oficiul organului, prevăzut la alin.(2), poate fi organizat și efectuat prin următoarele metode și operațiuni: verificarea faptică, verificarea documentară, verificarea totală, verificarea parțială, verificarea tematică, verificarea operativă, verificarea prin contrapunere. Metodele și operațiunile concrete utilizate la organizarea și exercitarea controlului fiscal sunt determinate, în baza prezentului cod, în instrucțiunile cu caracter intern ale Serviciului Fiscal de Stat.

Conform art. 216 alin. (2) Cod fiscal, controlul fiscal la fața locului poate fi efectuat numai în temeiul unei decizii scrise a conducerii organului care exercită controlul. Necesitatea efectuării verificării prin contrapunere la unele persoane cu care contribuabilul supus controlului are sau a avut raporturi economice și financiare, pentru a se constata autenticitatea acestora, se determină, de sine stătător, de către

funcționarul fiscal sau altă persoană cu funcție de răspundere care efectuează controlul.

La caz, este important a menționa că, IFS Cantemir a efectuat un control fiscal la fața locului în temeiul deciziei IFS mun. Chișinău de inițiere a controlului fiscal nr.2025 din 15 decembrie 2016 (f.d. 55).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție susține că prin actul de control nr. 1-757827 din 15 decembrie 2016 s-a stabilit cu exactitate deteriorarea sigiliului aplicat pe ușile încăperii subdiviziunii nr. 0056, prin anexarea fotografiilor la fața locului și prin participarea martorului, astfel, survenind necesitatea de a verifica existenței aparatelor de joc în incinta subdiviziunii.

Totodată, din nota informativă întocmită de inspectorii IFS Cantemir reiese că, angajații SRL „RENECO-EL” nu au asigurat accesul în încăperea societății.

În consecință, a fost întocmit actul de control nr.1-757827, în prezența locotenentului de poliție și administratorului subdiviziunii Ivan Balan, care a refuzat de a semna actul respectiv, motivând că se află în concediu.(f.d. 38)

La acest segment, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție punctează că, actul de control nr.1-757827 din 15 decembrie 2016 a fost expediat societății cu aviz recomandat, la adresa juridică, mun. Chișinău str. Eminescu, nr.64, însă, din motivul că destinatarul a plecat, a fost returnat organului fiscal de către oficiul poștal.(f.d. 38 verso-ul)

Totodată, instanța de recurs va reține că, actele de control IFS Cantemir nr. 1-747997 din 25 octombrie 2016 (f.d. 15) și 1-757802 din 3 noiembrie 2016 (f.d. 14), au fost întocmite până la efectuarea controlului conform actului de control nr. 1-757827 din 15 decembrie 2016 (f.d. 43).

Conform art. 253 alin. (1) Cod fiscal, împiedicarea controlului fiscal prin neasigurarea accesului în încăperile de producție, în depozite, în locurile de păstrare a bunurilor, în spațiile comerciale și în spațiile cu o altă destinație, prin neprezentarea de explicații, date, informații și documente, necesare Serviciului Fiscal de Stat, asupra problemelor care apar în timpul controlului, prin alte acțiuni sau inacțiuni se sancționează cu amendă de la 4000 la 6000 de lei.

La caz, este important de a menționa că, prin decizia contestată SRL „RENECO-EL” i-a fost aplicată sancțiunea pentru neasigurarea accesului inspectorilor fiscali pentru efectuarea controlului fiscal la subdiviziunea nr.0056, amplasată pe adresa: or. Cantemir, str. Ștefan Voda, nr. 15/2, care aparține societății.

Deși SRL „RENECO-EL” invocă că, la momentul controlului în subdiviziunea dată nimeni nu activa motivând că licența era suspendată, instanța de recurs consideră corectă aprecierea critică instanțelor ierarhic inferioare a argumentului dat, deoarece afirmațiile sunt în contradicție cu probele administrate în cadrul judecării cauzei.

Astfel, în situația în care legea prevede posibilitatea efectuării inspecției la orice încăperi aflate în posesia subiectului supus inspecției, SRL „RENECO-EL” prin intermediul organelor sale de conducere urma să respecte obligația legală de a se supune inspecției.

Or, potrivit art. 8 alin. (2) lit.g) Titlul I, Cod fiscal, contribuabilul este obligat: în caz de control al respectării legislației fiscale, să asigure persoanelor cu funcții de răspundere ale organelor cu atribuții de administrare fiscală accesul liber în spațiile

de producție, în depozite, în locurile de comerț, în alte încăperi și locuri (cu excepția încăperilor utilizate exclusiv ca spațiu locativ) pentru inspectarea lor în scopul verificării autenticității datelor din documentele contabile, din dările de seamă, din declarațiile fiscale, din calcule, precum și a verificării îndeplinirii obligațiilor față de buget.

Instanța de recurs subliniază că, Serviciul Fiscal de Stat ca organ de control justificat s-a dispus prin Decizia 128/3/12 din 26 ianuarie 2017, asupra cazului de încălcare a legislației fiscale comise de SRL „RENECO-EL”.

Celelalte argumente ale recurentului formulate în recurs, la fel, sunt neîntemeiate, mai mult, în esența lor, sunt similare celor invocate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel, deci sunt expuse asupra circumstanțelor cărora le-a fost dată o apreciere corectă și nefiind stabilite anumite încălcări.

Totodată, instanța de recurs apreciază critic susținerile recurenteii precum că instanța de apel a încălcat și aplicat eronat normele de drept material și procedural, deoarece susținerile date nu au suport legal, mai mult că contravin constatărilor relatate.

Distinct de cele menționate mai sus, având în susținere jurisprudența CtEDO și anume cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995, unde Curtea a menționat că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în cererea de recurs în sensul celor descrise.

Coroborând circumstanțele ce preced, instanța de recurs conchide netemeinicia recursului depus de SRL „RENECO-EL” împotriva deciziei din 19 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, or, soluția instanței de apel este bazată pe elucidarea multiaspectuală a circumstanțelor speței, cu încadrarea corectă a raportului material-litigios și este adoptată cu respectarea normelor de drept material și procedural.

În acest context, instanța de recurs reține că argumentele invocate de către recurenta SRL „RENECO-EL” nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a hotărârilor instanțelor de judecată contestate.

În temeiul celor constatate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că criticile formulate în recurs cu privire la ilegalitatea hotărârii primei instanțe și deciziei instanței de apel nu pot fi reținute, deoarece sunt nejustificate și se combat cu constatările relatate, mai mult că hotărârea și decizia au fost adoptate în limitele competenței, reieșind din temeiurile și obiectul acțiunii în contencios administrativ, cu aplicarea corectă a legii materiale care guvernează raportul juridic litigios, și corect a fost respinsă acțiunea depusă de SRL „RENECO-EL”.

Astfel, din considerentele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge

recursul depus de SRL „RENECO-EL” împotriva deciziei din 19 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție decide:

Se respinge recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „RENECO-EL”.

Se menține decizia din 19 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „RENECO-EL” împotriva Serviciului Fiscal de Stat mun. Chișinău (succesor a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău) cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru

Victor Burduh

Nicolae Craiu